

بنام مقصود عالمیان

قد اتی یوم فیہ اتت السَّمَاءُ بدخان مبین و اتی یوم فیہ مرّت الجبال کمرّ السّحاب و اضطرب کلّ قویّ امین یا حسین بشنو ندای حسین مظلوم را که از شطر سجن اعظم ترا بحقّ دعوت مینماید ندای داعی حقّ را بگوش جان بشنو اگر یکبار بآن فائز شوی ترا بمقامی جذب نماید که از عالم و عالمیان خود را فارغ مشاهده نمائی و بأعلیّ النّداء مابین ابرار بذکر دوست مشغول شوی این ظهوریست که در باره او نقطه بیان میفرماید ایّاک ان یمنعک ما فی البیان و در مقام دیگر میفرماید ایّاک ان تحتجب بما نزل فی البیان امروز روزیست که جمیع نبیین و مرسلین لقای آنرا از حقّ سائل و آمل بودند ان انظر فی کتب القبل لتطّلع بما ستر عنک اتی لک ناصح امین

بلسان جان محبوب امکانرا ندا کن و بگو

ای خدای من و مالک من و دوست من و محبوب جان و روان من چگونه از عهده شکر تو برآیم در بحر غفلت و نادانی مستغرق بودم لسان فضلت مرا ندا نمود و ید عنایت مرا اخذ کرد ای پروردگار من غفلت من بمقامی رسید که مرا از فرات عذب یقین محروم ساخت و بماء صدید ظنون راه نمود از ذکرت غافل شدم و تو از من غافل نشدی از حبّت محمود بودم و نار عنایت تو مشتعل بکدام وجه بتو توجه نمایم و بچه لسان ترا بخوانم خجلت و انفعال مرا فروگرفته و از جمیع جهات مایوس ساخته ولکن ای پروردگار من و مقصود من و مولای من شنیده‌ام که فرموده‌ئی امروز روزیست که اگر یک بار نفسی از روی صدق ارنی گوید از ملکوت بیان انظر ترانی استماع نماید و از اینکلمه مبارکه عالیه مقام امروز معلوم و واضحست و همچنین فرموده‌ئی اگر نفسی از اوّل لا اوّل از جمیع اعمال حسنه محروم مانده باشد الیوم تدارک آن ممکن است چه که دریای غفران در امکان ظاهر و آسمان بخشش مرتفع سؤال میکنم از تو بحرمت این روز مبارک که مصدر و مطلع ایامست مرا برضای خود موفق بداری و بطراز قبول مزین نمائی ای ربّ انا المسکین و عندک بحر الغناء و انا الجاهل و عندک کنوز العلم و العرفان و انا البعید و انک انت المقتدر المتعالی القریب

اگر بتلاوت آنچه ذکر شد فائز شوی البتّه از فیوضات آفتاب معانی محروم نگردی اینست شمس نصیحت الهی که از افق ملکوت بیان اشراق نموده طوبی لمن سمع و قال لک الحمد یا اله العالمین